

Pere Navarro
Primer Secretari del PSC

**“Catalunya
necessita un
Govern centrat
en el creixement
i no en les
retallades”**

sumari

- 4 ENTREVISTA Entrevista a Pere Navarro, Primer Secretari del PSC
- 7 ACTUALITAT Canvis a la direcció del Grup Socialista al Parlament
- 9 PACTE FISCAL Un acord ambiciós, just i possible
- 13 OPINIÓ Com t'afecten les retallades?
- 15 EUROPA Una alternativa progressista davant la crisi
- 17 POLÍTICA MUNICIPAL Els ajuntaments en defensa de l'Estat del Benestar
- 18 DIÀLEGS PEL PACTE SOCIAL Balmón: "Hem de recuperar complicitats amb la societat"

SETEMBRE 2012
NÚMERO 85

PSC

Endavant

És una publicació periòdica d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Organització i Finances del PSC

Director: Antoni Poveda

Coordinadora: Irene J. Sánchez

Disseny: Antonio Ramírez

Còmic: Manel Ferrer

Fotografia: Pepa Álvarez i

Cristina Diestro

Correccions: Gemma Guàrdia i

Montserrat

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B-764-987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,

Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00

Fax 93 495 54 28

E-mail endavant@socialistes.cat

En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerlas informadas de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

En cumplimiento de la "Ley Orgánica de Protección de Datos Personales", le informamos que sus datos personales constan en el fichero automatizado del Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) y sólo en el caso de los afiliados y afiliadas también en el fichero del PSOE para mantenerlas informadas de sus actividades. Si lo desea puede acceder, rectificar o cancelar sus datos comunicándonos por escrito a Partido de los Socialistas de Catalunya (PSC-PSOE) c/ Nicaragua 75-77 08029 Barcelona (Fax 93 495 54 28 E-mail: psc@psc.es)

Primàries obertes, democràtiques i participatives

El Primer Secretari, Pere Navarro, va assegurar a la seva intervenció el passat mes d'agost al Far de Sant Sebastià, a Palafrugell -on Josep Pla deia que el mar i la terra formen l'angle més recte de Catalunya-, que el PSC escolliria el seu candidat a la Presidència de la Generalitat mitjançant un procés d'absoluta transparència. En aquest sentit, el PSC afrontarà unes eleccions a candidat que, novament, seran un exemple de pluralisme i participació a Catalunya. Mentre altres partits es reuneixen entorn de quatre famílies i decideixen cúpules i candidat, els socialistes i les socialistes volem

que els militants i simpatitzants siguin els veritables protagonistes a l'hora de decidir el nostre candidat.

Per aquest motiu, s'ha constituït una comissió de 8 representants per tal que formuli una proposta de reglament de primàries que s'haurà d'aprovar per part del Consell Nacional.

Aquest serà un bon punt de partida de cara a les eleccions autonòmiques de Catalunya, ja que el nostre partit proclamarà arreu de Catalunya que estem preparats per afrontar els reptes del país, amb propostes progressistes i viables per al futur de Catalunya. ■

Recollida d'aliments solidària a la festa de la rosa

Els aliments recollits durant el dia es lliuraran a Creu Roja Catalunya

Daniel Fernández

Secretari d'organització del PSC

Volem un PSC que representi la força del poble

Quan el 21 de gener del 2006 morí a Barcelona Manuel Alberich, els socialistes catalans vam perdre, en paraules d'Enric Adroher Gironella, "un dels homes clau de l'epopeia de la nit" que significà la lluita per la llibertat i contra la dictadura durant la Guerra Civil i els anys quaranta del segle passat. Alberich va ésser -des de el seu ingrés, l'any 1932, al Bloc Obrer i Camperol de Joaquim Maurín, fins la seva incorporació al PSC, el 1976, com a membre del Secretariat Polític del POUM- un socialista de pedra picada.

"El socialisme es indignació pel present i esperança de futur" va escriure Manuel Alberich. Avui, al bell mig d'una recessió econòmica que ens ha portat atur, desesperació i patiments a una part molt rellevant del nostre poble - i, especialment, a les famílies treballadores-, els socialistes catalans hem de ser, més que mai, homes

"El socialisme és indignació per al present i esperança de futur" Manuel Alberich.

PSC

i dones indignats amb el present, però, alhora també, amb la ferma voluntat d'enlairar una alternativa que esdevingui esperança de futur.

Una alternativa construïda projectant els nostres valors -llibertat, igualtat, fraternitat- i els nostres principis -catalanisme, democràcia, federalisme, socialisme- sobre una societat catalana que, per primera vegada en molts anys, no percep el futur com a una oportunitat, sinó com a una incertesa.

Avui, més que mai, els catalans i catalanes necessiten un PSC fidel al record dels homes i dones d'aquella generació de militants obrers i socialistes que van escriure algunes de les pàgines més sacrificades, tràgiques i admirables de la nostra història contemporània. Avui, més que mai Catalunya necessita un PSC al costat de la gent, com a força del poble que no es resigna davant la realitat: el PSC de Manuel Alberich. ■

Pere Navarro

El PSC treballa per cohesionar el país, no per dividir-lo

Ens trobem amb Pere Navarro al Parc de Ciutadella, arriba una mica tard perquè ve de la sessió plenària del Parlament en la qual ha demanat al Govern que els gairebé 24 milions d'euros que es destinaran per ajudes a escoles concertades o privades es destinin a les escoles bressol i a l'educació pública.

L'esperen 21 militants, homes i dones de diferents punts de Catalunya que volen parlar amb el Primer Secretari del PSC per fer-li preguntes o explicar-li els seus punts de vista sobre el camí del PSC, la presència al territori, els problemes socials, la crisi, la identitat cultural del país, els moviments sobre la independència i moltes qüestions més.

Així ha respost Navarro a les seves preguntes:

Ara mateix sortim a tots els mitjans pels canvis que s'han fet al Grup Parlamentari Socialista, que n'opina?

Hem realitzat una sèrie de canvis per afrontar el camí que ha de seguir el partit. Ara, un cop fet això, hem de deixar de parlar de nosaltres mateixos per parlar de la gent i parlar amb la gent de les coses realment importants. Tenim un inici de curs preocupant, per exemple amb l'IVA aplicat al material escolar, un tema que ja era difícil per a moltes famílies i que ara s'agreuja. La pujada de les tasses universitàries i la baixada de les beques. La manca de professors i la retallada d'ajuts a les escoles bressol. Tot el món educatiu públic ha estat perjudicat per les polítiques de CiU, mentre es mantenen les ajudes a escoles privades, o que discriminin per sexe. Exactament es destinen uns 24 milions d'euros a aquestes escoles, a les qual hi assisteix un 3% dels nens i nenes catalans. El PSC ha proposat que aquests gairebé 24 milions d'euros es destinin a les escoles Bressol i a l'educació pública, en comptes de continuar retallant-hi recursos.

Davant els moviments independentistes tan presents en aquests dies, el PSC continua defensant l'opció del Federalisme?

La gent es troba en situacions difícils, el 50% dels joves estan a l'atur, això és un problema greu, no només quant a aspectes econòmics sinó també socials. Són gent que no veu camí, és la primera vegada que ens trobem amb una

crisi de la qual, no només no veiem sortida, sinó que creiem que empitjorarà. La gran mentida és pensar que amb la independència tot es solucionarà i serem feliços. És un sentiment que està creixent a Catalunya i també, a la inversa, a Espanya. Dos radicalismes que es retroalimenten. Davant això, els que tenim propostes sensates ens hem de preguntar des de la nostra llibertat i capacitat d'autogovern: volem o no construir alguna cosa conjuntament? Jo penso que sí, que val la pena. En aquest món globalitzat farem més junts que no pas separats.

Econòmicament ens interessaria la independència?

Recordem que el primer client de Catalunya és la resta d'Espanya. Possiblement tindríem els mateixos recursos però moltes menys oportunitats, ja que seriem un país molt més petit, amb una força internacional molt més insignificant que no pas si liderem el País. Catalunya hauria d'estar liderant Espanya, tenim potencial per fer-ho.

Em preocupa el tema cultural, estem caient en la trampa de potenciar només la cultura identitària i, a més, amb la darrera pujada del IVA per part del PP la indústria es ressentirà de forma greu.

El cultural és un sector econòmic molt important que dóna molts llocs de treball, si tanquen aquestes empreses empobrim el país culturalment i econòmicament. Cal defensar la nostra identitat i al mateix temps ser plurals i creatius.

El PSC vol treballar la cultura personal, la de la solidaritat, la de compartir les coses... perquè en el fons l'independentisme no deixa de ser la cultura de l'individualisme. Diuen que els catalans hem d'anar junts. Doncs jo dic: amb uns catalans sí però amb d'altres no. A mi, per exemple, amb el Sr. Millet, un català de moltes generacions, no m'hi trobaran, no hi comparteixo res amb aquest home, res.

Les retallades de CiU i PP han estat especialment crues amb els aspectes socials: els usuaris de la Llei de dependència o la gent gran es veuen greument perjudicats. La meua mare per exemple, quan li he explicat que el seu medicament no entra a la seguretat social, m'ha dit que en comptes de prendre's dues gotes, se'n prendrà una...

Aquests són els temes que els i les socialistes considerem realment importants. Els governs de dretes que tenim, que tot ho voten conjuntament com per exemple la reforma laboral o les retallades, estan fent el que no s'havien atrevit altres governs. Polítiques regressives, en lloc de les polítiques de creixement que necessiten Catalunya i Espanya. El PSC ha de plantejar construir una alternativa creïble.

Què pensa del recurs de la dreta quan utilitza l'excusa de "l'herència rebuda"?

Hi ha gent que pensa que nosaltres hem estat els responsables de tot això, i segur que vam fer coses malament, però n'hem fet moltes molt ben fetes. Vam malgastar diners? Potser sí, però construint escoles, hospitals i carreteres, que és el que no s'havia fet abans en aquest país. Per tant, hem de fer un discurs de crítica però també un discurs que il·lusioni a la gent, sense complexos, som l'esquerra, som solidaris, som la gent que creu en la igualtat d'oportunitats. A la dreta mai no li interessarà que tots tinguem les mateixes oportunitats, que tota la gent pugui estudiar. No és una qüestió d'economia, sinó d'ideologia: és el model que defensen i que sempre han defensat.

S'està treballant en unes primàries per enfortir el partit?

Al congrés vam aprovar unes primàries, estem treballant en el reglament de cara a l'octubre. Però això no vol dir que no siguem forts a dia d'ara. Cap partit té ja el seu candidat escollit. Si el partit funciona bé, si la gent s'anima, creu en el discurs, el projecte i som capaços de transmetre-ho, crec que els ciutadans i ciutadanes veuran que els governs que tenim ara són dolents tècnicament i, ideològicament, estan molt a la dreta.

Quina imatge creu que estem donant internacionalment amb les polítiques que estan portant a terme els governs de CiU i PP?

Avui dia Espanya no té cap credibilitat a Europa i això és molt negatiu per a tots nosaltres. D'altra banda, CiU ha aconseguit que el bonus català estigui al nivell del "bono basura", fora veuen la inestabilitat i la tensió del país. CiU i PP perjudiquen els ciutadans i ciutadanes, no només per les retallades sinó també per les seves polítiques. Des del PSC hem d'explicar com ho estan fent i com ho podríem fer nosaltres.

Quin tipus d'oposició és el PSC? Hem de ser més contundents i demostrar que som diferents i que podem fer una política diferent de la que fa CiU.

Hem d'actuar sense complexos, és evident que nosaltres ho faríem diferent, per exemple nosaltres creiem en un impost per als rics. Jo he demanat al grup parlamentari que com a oposició responsable hem d'estendre la mà al govern. Però CiU sempre escull el PP per pactar, o en algunes ocasions ERC, un partit que suposadament defensa la transparència, i que ha pactat que Mas no doni explicacions sobre el Cas Palau, és a dir, sobre la presumpta financiació irregular de CiU. Per tant, amb aquesta realitat, el PSC ha de marcar perfil propi i plantejar una alternativa. És a dir, una oposició responsable però una oposició clara.

El PSC, els parlamentaris i els càrrecs institucionals han d'estar al carrer, veure el dia a dia de la gent i visitar més el territori.

Jo crec en el territori, ho tinc molt clar, els alcaldes ho sabem bé, el despatx crema. Quan surts trobes gent que ho està passant malament, l'ambient és en alguns llocs fins i tot opressiu, doncs en una Catalunya plural en la qual sempre hem cregut, volen imposar una Catalunya de pensament únic i, o ets d'aquest pensament o ets immediatament antipatriota. Això és totalitarisme.

El Parlament i els càrrecs hem d'estar presents, parlar, veure les persones, reconeixent-nos entre nosaltres. Perquè ser del PSC no només és ser d'un partit sinó compartir una forma de vida. Això emociona, perquè no cal que et diguin que algú és socialista, ho reconeixes en la seva actitud, la seva manera de plantejar els temes, de tractar la gent.

El que més agraeixo d'haver estat escollit primer secretari d'aquest partit és haver pogut visitar el territori i discutir i debatre amb la gent. Així és com aprenem.

Actualment el PP té una postura radical amb la immigració, quina és la postura del PSC?

Nosaltres ho tenim clar: mateixos drets mateixes obligacions. Hem de demanar que hi hagi un esforç per a qui ve a Catalunya per adaptar-se a com vivim aquí. Però deixant de banda rumors, com per exemple que no paguin impostos a les botigues. Quin ajuntament renunciaria a cobrar impostos? No té sentit. Com tampoc no ho té negar una llicència d'obertura a qui ho té tot correcte.

i amb els diners fer tres coses: un pla de xoc per als emprenedors, per donar crèdits i potenciar la creació d'empreses i llocs de treball; un altre contra la pobresa, perquè hi ha molta gent que no té cap recurs, i més ara que a les entitats del tercer sector no se'ls ha pagat els convenis des de la Generalitat, i, per últim, un pla de xoc per a l'ocupació juvenil. Ho hem demanat reiteradament. El govern de CiU no ens ha fet cap cas.

Tenim la pitjor dreta de la història al govern, ha dit vostè, com ens afecta això?

No es podem permetre aquestes formes de fer política que estan dividint Catalunya entre rics i pobres, entre els que són patriotes i els que no. La dreta menteix sabent que està mentint i no té cap problema amb això. Nosaltres ens hem pogut equivocar, però ningú no ens pot dir que no hem sigut honestos amb aquest país.

Hem de tornar a posar en alça els valors de la socialdemocràcia: Justícia Social, igualtat, solidaritat. PP i PSOE no són el mateix ni molt menys, i hem de deixar clar el nostre distanciament.

Estic absolutament d'acord. Hem de reivindicar els nostres valors, recordar que som un partit d'esquerres, que té vocació de centralitat, no estem a les antípodes, però som d'esquerres i som molt diferents a un partit com el PP que defensa aquesta contrareforma salvatge cap a la dreta. També hi ha distanciament des del punt de vista institucional. Nosaltres defensem l'autogovern, una Espanya plural i unes llibertats per Catalunya que el Partit Popular no ha defensat mai. Hem de ser molt clars dient això i que el partit sigui altaveu d'aquestes idees.

Als mitjans es parla dels canvis al PSC, de la independència... Creu que parlen del que és realment important?

El que importa ara és la gent. 600.000 persones es quedaran ara sense targeta sanitària, això és gravíssim, i no parlo d'immigrants, sinó de gent autòctona. Això són els temes que hem de tractar, de treballar. Per això el PSC ha d'estar present al carrer i al costat de la gent, ser l'altaveu de les seves necessitats. ■

El PP ara fa una política molt dura contra la immigració, quan hem de recordar que va ser el Partit Popular qui va permetre que la gent s'empadronés amb un bonobus, perquè? Doncs perquè en aquell moment els seus amics empresaris volien mà d'obra barata i van fer-ho de forma desordenada i sense preveure res.

Transmetem prou des del PSC el nostre Catalanisme?

Construir Catalunya i estimar Catalunya no és només portar una estelada, és treballar per als catalans i catalanes. Qui diu que algú és més català que un altre? Això és una cultura excel·lent que vol acabar amb la cultura plural que tant bé ens ha fet a tots.

És el Partit Popular qui més està agredint la cultura catalana, el PSC va aconseguir el millor Estatut, amb més autogovern i amb el millor finançament que havíem tingut. I ho vam fer des de Catalunya, però amb Espanya. La base del PSOE ha de ser l'Espanya plural, solidària i de les autonomies, i és el discurs que hem de seguir tenint.

Amb la pujada de les tasses, moltes famílies no han pogut pagar la universitat dels seus fills. Els joves es troben que no poden estudiar i que sense estudis tampoc no poden accedir a llocs de treball. Estem fent que es perdi tota una generació de joves en aquest país. Quina resposta dona el PSC?

Nosaltres vam proposar recuperar l'impost de successions

Ser del PSC no només és ser d'un partit sinó compartir una forma de vida

L'Executiva del PSC anomena una nova direcció per al Grup Parlamentari Socialista

Xavier Sabaté assumirà la presidència del Grup Parlamentari Socialista, en substitució de Joaquim Nadal, que serà vicepresident de la Mesa del Parlament de Catalunya

XAVIER SABATÉ
President Grup Parlamentari

El primer secretari del PSC, Pere Navarro, ha comunicat a la comissió executiva del partit la seva proposta de reestructuració del Grup Parlamentari Socialista, que s'ha materialitzat en la designació com a nou president del GPS del diputat per Tarragona Xavier Sabaté en substitució de Joaquim Nadal, que assumirà la vicepresidència de la Mesa de la cambra catalana. Pel que fa al fins ara vicepresident Higiní Clotas, Navarro l'ha proposat per presidir la comissió d'Afers Institucionals, que el primer secretari socialista ha qualificat com "la que té més pes polític al Parlament de Catalunya".

Per la seva banda, el fins ara portaveu

del PSC, Jaume Collboni, assumirà també la tasca del fins ara portaveu del Grup Parlamentari, Miquel Iceta. A més, les diputades Rocío Martínez-Sampere, Eva Granados i Montserrat Capdevila seran a partir d'ara les portaveus adjuntes del GPS.

Pere Navarro ha explicat que els canvis proposats a la comissió executiva del PSC responen a que "és l'hora d'un canvi de rumb davant dels nous temps polítics i les dificultats que està travessant el país". "Comença una nova etapa -ha dit Navarro- i l'inici del nou curs polític era el moment adient per efectuar aquests canvis". El primer secretari ha destacat la "bona feina" dels diputats afectats directament per la reestructuració del grup parlamentari, i els ha agraït en nom de tot el PSC la seva "valerosa tasca durant tants anys de vida parlamentària". "Hem de posar de relleu la feina intensa i la gran dedicació al servei de les polítiques de progrés i de l'ideari socialista", ha reiterat Navarro.

Pel que fa al fins ara portaveu del GPS, Miquel Iceta, Pere Navarro ha proposat que a partir d'ara assumeixi la presidència de la comissió d'Afers Exteriors del Parlament de Catalunya, i ha anunciat que el proposarà com a diputat del PSC al Parlament Europeu en el moment en què s'hagin d'escollir els candidats.

El primer secretari dels socialistes catalans ha explicat que "el país ho està

JAUME COLLBONI
Portaveu del Grup Parlamentari

passant molt malament i no veiem cap alternativa en el Govern, i amb aquests canvis imprimirem un nou ritme per visibilitzar clarament que hi ha alternativa". Pere Navarro ha pronosticat, en aquest sentit, que "els ciutadans percebran que una altra manera de fer les coses és possible", ja que "el camí del Govern no és l'únic i hi ha altres vies per fer reformes, per mantenir l'Estat de benestar, els serveis públics i els drets de les persones". "No ens tremolarà el pols quan haguem de denunciar polítiques de dretes i retallades ideològiques", ha avisat Navarro, qui ha considerat que "aquests canvis són també una conseqüència lògica del que es va aprovar en el nostre Congrés". ■

EVA GRANADOS
Portaveu adjunta

ROCÍO MARTÍNEZ-SAMPERE
Portaveu adjunta

MONTSERRAT CADEVILA
Portaveu adjunta

Les federacions es renoven

Un cop acabats els diferents congressos de federació, el Nou PSC s'ha omplert de noves cares també. Més gent jove, més dones i nous responsables al cap de les diferents executives. Una renovació que també conforma i reforça la configuració del nou Consell Nacional. És per exemple el cas de les Comarques Gironines, on Juli Fernández, alcalde de Palafrugell ha substituït com a primer secretari a Joaquim Nadal; o al Baix Llobregat, on l'alcalde de Sant Joan Despí, Antoni Poveda ha estat escollit Primer Secretari, càrrec que fins al moment ocupava Antonio Balmón, actual Secretari d'Acció Política del PSC, una federació que s'ha renovat en un 44% incorporant secretaries noves com la de Economia i treball, Sostenibilitat o 2.0. Executives com la del PSC del Vallès Oest, amb Amadeu Aguado al capdavant han renovat més d'un 80% dels seus càrrecs; o per exemple el Barcelonès Nord amb un 60% de Renovació i amb Jordi Serra al capdavant com a primer secretari.

Juli Fernández, Primer Secretari de les Comarques Gironines.

Xavi Amor, Primer Secretari del Maresme.

Roman Ruiz, Primer Secretari del Vallès Oriental.

Amadeu Aguado, Primer Secretari del Vallès Oest.

Jordi Serra, Primer Secretari del Barcelonès Nord.

Carles Martí, Primer Secretari de Barcelona.

Núria Marín, Primera Secretària de L'Hospitalet.

Antoni Poveda, Primer Secretari del Baix Llobregat.

Juan Luis Ruiz, Primer Secretari del Alt Penedès-Garraf.

Cristòfol Gimeno, Primer Secretari del Bagès, Berguedà, Solsona.

Teo Romero, Primer Secretari de l'Anoia.

Sergi Vilamala, Primer Secretari d'Osona.

Núria Ventura, Primera Secretària de les Terres de l'Ebre.

José Félix Ballesteros, Primer Secretari del Camp de Tarragona.

Àngel Ros, Primer Secretari de Lleida.

Paco Bustos, Primer Secretari del Vallès occidental Sud.

Totes les executives han aplicat criteris de paritat a de Barcelona, que té a Carles Martí com a primer secretari i que ha volgut posar l'accent en encetar una etapa amb noves polítiques, i un PSC més flexible i més obert a la ciutadania, que aposti per la gent jove i les dones, que conformen el 44% del total de l'executiva. Amb la mateixa filosofia la Federació del Bagès, Berguedà, Solsona amb el seu nou Primer Secretari, Cristòfol Gimeno, Alcalde de Castellgalí, presenta una renovació del 30% i en total un 40% de dones.

L'Hospitalet, que compta amb Nuria Marin com a Primera Secretària i amb 11 membres nous; i Terres de l'Ebre amb Núria Ventura al capdavant destaquen per la seva renovació i per posar a una dona al capdavant del projecte socialista; També el Camp de Tarragona on el seu Primer Secretari, Josep Fèlix Ballesteros ha comptat amb un nombrós grup de persones joves al seu equip. D'altres federacions, com per exemple Lleida, amb l'alcalde Àngel Ros com a Primer Secretari no només han renovat membres, sinó també estructura. En aquest cas s'han nomenat deu secretariats i ampliat la representació i coordinació territorial i sectorial. ■

Un acord ambiciós, just i possible

La proposta socialista sobre el pacte fiscal

Catalunya ha estat el motor econòmic d'Espanya i ho ha de continuar essent. Hem estat sempre un model pel que fa a la solidaritat amb la resta de pobles de l'Estat, però la solidaritat no pot acabar sent injusta amb els solidaris, una situació que s'ha donat i resulta més evident en aquests moments en què els efectes de la crisi econòmica són més severos. Fa poc més d'un any, el juny de 2011, es va crear al Parlament de Catalunya la Comissió d'Estudi d'un Nou Model de Finançament Basat en el Concert Econòmic.

El primer secretari del PSC, Pere Navarro, va presentar el 29 de febrer passat la proposta dels socialistes catalans sobre el pacte fiscal. Hi ha qui ha volgut donar a entendre que la negociació del nou model de finançament ha de ser la solució a tots els problemes que pateix el país i, fins i tot, s'ha utilitzat el tema com a arma electoral per fer-lo valer com a reivindicació particular o llençar-lo en forma de retret a la resta de forces polítiques. Els socialistes som conscients del moment i de la importància del que tenim entre mans; quan es tracta de finançament autònom sabem de què parlem. Vam ser impulsors de forma directa o indirecta, en els més de 30 anys del desenvolupament d'aquest model de descentralització política i econòmica que anomenem Estat de les Autonomies, de les principals reformes de l'organització territorial espanyola, especialment en relació amb el model de finançament de les Comunitats Autònomes. Hem estat els protagonistes indiscutibles de la defensa, negociació i posada en marxa del sistema de finançament vigent que avui reivindicuem, ja que va significar un canvi quantitatiu i qualitatiu, des del punt de vista de la relació financera de Catalunya amb l'administració central. Un nou pacte fiscal basat en l'Estatut que permeti fer front als reptes de la nostra societat i a les urgències que ens posa per davant la crisi econòmica i la delicada situació financera de Catalunya. La nostra proposta es fonamenta en tres grans eixos:

1. LA CLAU DE LA CAIXA, ja que pensem que l'única forma de poder fer complir els pactes és tenir el control determinant sobre els nostres ingressos sense que sigui necessari

ni eficient ni legítim haver d'expulsar l'administració central de la gestió d'uns impostos que també són seus. Per això proposem la creació del Consorci entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Administració Tributària de l'Estat, que ha d'estar presidit de forma permanent i inqüestionable per la Generalitat, que també és Administració de l'Estat. Un Consorci que serà l'única Administració Tributària a Catalunya i que realitzarà la gestió, liquidació i inspecció de tots els impostos que es paguen a Catalunya. També creiem que cal plantejar al Govern central l'increment progressiu de la nostra participació en el rendiments dels impostos cedits parcialment per tal de millorar la suficiència dels nostres recursos i disposar d'una més gran capacitat per modificar-los des de Catalunya.

2. UNA SOLIDARITAT MÉS JUSTA I MÉS TRANSPARENT, ja que considerem que s'ha de reclamar més justícia en termes de reconeixement de l'esforç fiscal i de major exigència sobre la solidaritat. L'actual model proporcionava la novetat de l'anivellament parcial, el 25% dels recursos tributaris que generem ens els quedem directament, i el 75% restant van a la bossa comuna per a la seva redistribució. Creiem que aquest anivellament parcial encara és excessiu i proposem reduir el volum de recursos, que anivellem del 75% actual al 50%.

3. UN MODEL PER A CATALUNYA,

des de les nostres més profundes conviccions federalistes, considerem que en un Estat plurinacional ha de ser natural, que existeixin diferents models de finançament atenent a la diversitat d'identitats i voluntats d'autogovern que poden existir. Defensem, per tant, sense cap tipus de matis, que Catalunya pot tenir un model de finançament propi, atenent a la seva voluntat d'autogovern i al fet que la diversitat de models no suposa un privilegi per si mateixa.

Cal un acord de país i no un simple acord d'una majoria parlamentària, legítima, però no suficient per al que necessita el país en un moment de crisi com el que patim. I cal, sobretot, que abordem en paral·lel els problemes reals de la gent, avui. Més diners per sortir de la crisi i fer més polítiques socials, amb un acord entre les forces polítiques sobre el model de societat que volem. No podem cometre la irresponsabilitat de negociar un nou pacte fiscal per a Catalunya sense fer un debat sobre d'on podem recaptar més diners per fer front als nous reptes derivats del moment econòmic: cal pensar en una nova fiscalitat, com l'impost de successions, l'impost per gravar les grans fortunes, gravar també les transaccions financeres o pensar en fiscalitat verda per taxar aquelles empreses que més contaminin. Hi ha recursos, el debat s'ha de fer en paral·lel i discutir noves formes d'ingressos i a què els volem destinar. Amb el debat del pacte fiscal s'imposa fer, a fons, un debat sobre quin model de societat volem. No desaprofitem aquesta oportunitat. ■

Les polítiques conservadores de la dreta

Quan el novembre de 2011 CiU guanya les eleccions al Parlament de Catalunya, una de les primeres coses que fa com a president és suprimir l'impost de Successions, és a dir, eliminar el tram que feia referència a les rendes més altes del país. Ho va justificar dient que era un compromís electoral de CiU. Però, gairebé en paral·lel, tant ell com el seu Govern comencen a anunciar una sèrie de retallades servint-se del bon nom de l'austeritat. Sobre el paper, en un context com el que estem, parlar d'austeritat és gairebé obligatori. El problema d'aquests anuncis del nou Govern, igual com ha passat en els dos anys posteriors, és la seva linealitat i, per descomptat, la seva clara orientació cap a la progressiva laminació d'un model públic a benefici del sector privat. L'eliminació de Successions s'ha erigit, en aquest sentit, com la millor metàfora de **les polítiques de CiU: retallades indiscriminades però molta cura a l'hora de preservar les famílies més riques.**

Això s'ha visibilitzat en tots els àmbits de l'acció política. En salut, per exemple, ha portat a una fragmentació de l'Institut Català de la Salut,

en una clara aposta per privatitzar-lo que ha generat molts desconcerts territorials. El servei no només ha vist seriosament lesionada la seva vocació pública (el nostre era un sistema, en aquest sentit, reconegut internacionalment), sinó que, amb mesures com l'euro per recepta, el Govern castiga els més febles en el moment que més protecció necessiten. En educació, el cas que millor resumeix l'esperit de l'acció de govern és el de les escoles bressol: l'incompliment de la Generalitat amb els ajuntaments, acompanyat de la supressió de beques i l'encariment de les matrícules, ha creat un escenari en què moltes famílies no es podran pagar els centres públics i s'acabarà beneficiant l'oferta privada. En l'àmbit social, el cas més flagrant ha estat el del PIRMI. En ple mes d'agost, el Govern es treu de la màniga una suposada reforma de la prestació per combatre'n el frau (per cert, encara avui no ha quedat clar que això sigui així) i provoca un veritable allau d'injustícies, d'impagaments i un astorament general que encara està per resoldre. Quina era la veritable intenció del Govern? Doncs un estalvi que afectava directament el fo-

nament de les polítiques socials del nostre país. I la conseqüència han estat milers d'afectats a l'estacada i una descàrrega (una altra) sobre les esques dels ajuntaments de la mala gestió del Govern. Exemples, tot aquests, que es complementen amb d'altres mesures com la baixada de sous als funcionaris (incloent un lamentable episodi amb la paga extra de Nadal) i una incapacitat general per adoptar mesures per a la reactivació econòmica.

Les polítiques de CiU: retallades indiscriminades però molta cura a l'hora de preservar les famílies més riques.

El març de 2012, Mariano Rajoy arriba a La Moncloa amb majoria absoluta. Les cartes no triguen a mostrar-se: invocant l'herència rebuda, davant el context de crisi, el nou Govern inicia ràpidament una croada recentralitzadora que, contra tot pronòstic, compta amb l'aval d'una CiU desesperada per tenir el suport del PP als seus pressupostos de les retallades. L'idil·li, malgrat les gesticulacions eventuais, es va consolidant, desembocant en l'aprovació

d'una reforma laboral que atempta contra els drets dels treballadors i treballadores, en dos decrets lleis que afecten la salut i l'educació i una llei d'estabilitat que permet, de facto, una intervenció de Catalunya. Iniciatives polítiques, totes aquestes, que han estat declarades en part inconstitucionals i antiestatutàries pel Consell de Garanties Estatutàries. Però ni això ha fet endurir les posicions de CiU que, en lloc de recórrer al Constitucional, no para d'apel·lar a negociacions amb el PP que, vistos els precedents, és fàcil imaginar-se que acabaran en no res.

Les polítiques conservadores de CiU i PP conflueixen en una obsessió compartida: la del dèficit zero. Aquest "fer els deures" que en diuen ells, però que representa una contínua i sistemàtica dinamització d'allò públic. "Fan els deures", però pel camí, en l'intent de contenir el dèficit, obliden les polítiques de creació d'ocupació i de reactivació de l'economia.

El ciment del pacte CiU-PP es resumeix en les retallades socials, la regressió política i l'increment

d'impostos generalitzat, no progressiu i afectant els sectors més desfavorits. No hi ha exploració de nous ingressos, polítiques de reactivació i de creixement, i es castiga els treballadors del sector públic. Es depaupera educació i salut, els Governen donen la impressió d'estar més al costat dels mercats que de les persones. Mentre Europa s'apunta al fet que té sentit una política de creixement, aquí ens mantenim en l'ortodòxia més estricta. A Europa existeix una alternativa a l'actual estratègia dogmàtica de reducció del dèficit públic per fer front a la crisi econòmica i financera, que fa compatible l'inevitable reestructuració de la despesa pública i les polítiques de reactivació econòmica que han de permetre generar ocupació. La victòria d'Hollande a França s'erigeix, doncs, en el mirall de l'alternativa per a la resta de països que, com el nostre, semblen atrapats en la teranyina del conservadorisme. ■

Les polítiques de PP: retallades socials, regressió política i increment d'impostos generalitzat, no progressiu i afectant els sectors més desfavorits.

PP i CiU contra l'Estat del Benestar

Les retallades de l'Estat i de la Generalitat es centren i perjudiquen directament els col·lectius més vulnerables. Aturats, pensionistes i persones dependents reben la pitjor part, mentre que PP i CiU continuen resistint-se a gravar les grans fortunes, com per exemple reprenent l'impost de successions i premien els especuladors amb mesures com l'amnistia fiscal.

Qui paga aquesta crisi?

Rajoy va anunciar fa pocs dies el major desmantellament de l'Estat del Benestar que ha patit aquest país en els anys que portem de democràcia.

Retallades dures i indiscriminades i una forta pujada dels impostos, com el de l'IVA. Reducció al setè mes de les prestacions per atur, acceleració de la reforma de es pensions i la retirada de la paga extra de nadal als treballadors de la funció pública.

A més, Rajoy torna a carregar directament contra els ajuntaments, reduint els regidors dels consistoris en un 30%, reforçant el control dels seus comptes des de l'Estat i derivant competències que, segons el president del govern, eren "impròpies" a les diputacions. Amb aquestes mesures, Rajoy vol treure responsabilitat a qui avui dia està demostrant ser una administració que de lluitar contra la crisi des de la proximitat: les administracions locals.

Si retalla, doncs, les competències i els pressupostos dels ajuntaments, a

la mateixa vegada retalla els serveis als ciutadans.

Qui cobrirà les necessitats dels ciutadans i ciutadanes, doncs?

Totes aquestes mesures es sumen a les fortes retallades que ja patim a Catalunya de la mà de CiU, com la creació de les taxes per a cicles formatius, pujada de més del 50% de les taxes universitàries, supressió de més del 50% de les ajudes per nen/a a les escoles bressol, la supressió de les subvencions, privatització de les empreses públiques (com la sortida a venda d'Aigües Ter-Llobregat o Túnel de Vallvidriera) i ajustos de treballadors de les empreses públiques. Per no parlar del desmantellament que CiU està fent al Departament de Salut, amb el tancament de CAPs, tancament de quiròfans, i reduccions de plantilles. Retallades que afecten directament en la salut de tots.

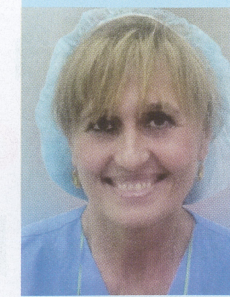
Tant PP com CiU amaguen sota el paraigua de la crisi una voluntat expressa de portar a terme polítiques de privatització de serveis públics i reducció de drets que corresponen a un canvi de model, el model que la dreta vol. ■

El govern del PP carrega contra el col·lectiu dels aturats amb mesures absolutament vergonyoses, com la pèrdua de la prestació per sortir del país.

Marta Villanueva
Infermera
26 anys

"La sanitat està patint l'atac de la dreta, l'objectiu és desmantellar-la per poder fer negoci. Lamentablement, les conseqüències les paguen els ciutadans que veuen com s'incrementen les llistes d'espera, es tanquen quiròfans i ucis, centres d'atenció primària. Volen fer caminar la sanitat CAP a la ineficiència per justificar la privatització." ■

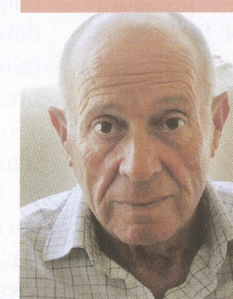
Lourdes Blanco
Médico Adjunta del Servicio de Anestesiología del CSI Hospital Moises Broggi

En primer lugar, la formación y el futuro profesional de los nuevos médicos. Se provocará una diáspora de nuestros jóvenes más prometedores ante la falta de expectativas e incentivos. En segundo lugar, una falta de dignificación y menosprecio a nuestra labor profesional, ya que día a día nos vemos amenazados y sometidos a una sensación de constante incertidumbre. Es necesaria una reorganización, no unos nuevos recortes. En tercer lugar y en relación al segundo punto, los pacientes ven peligrar los derechos adquiridos y pagados durante muchos años, sin una línea que límite los intereses económicos-políticos y los de la salud. **TODOS SOMOS PACIENTES**, algunos somos médicos, otros periodistas, arquitectos, abogados y políticos, pero **TODOS PACIENTES**. ■

José Heredia
Farmacéutico
44 anys

Injusto. El copago penaliza a los que más sufren a los que más enfermos están y como además la tasa del euro es igual para todos les afecta más a las rentas más bajas. Y esto acaba de empezar luego están los medicamentos que ya no entrarán en el sistema de la seguridad social o por los que los enfermos, porque son enfermos, tendrán que pagar un tanto por ciento más. Además esto no soluciona el problema penaliza al enfermo, al más débil. Yo tengo que ocuparme de dar un buen servicio como farmacéutico no de recaudar impuestos, ahora, eso sí la gente está teniendo un comportamiento admirable, todo el mundo comprenden que nosotros no tenemos la culpa sino que nos afecta igual. ■

Juan Guilarte
Pensió 593€,
enfermo crònic
66 años

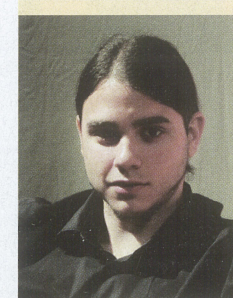
"Entre el copago, la tasa del euro por receta, que algunos medicamentos que tomo cada día como el Ibuprofeno ya no entran por la seguridad social y para rematar la subida del IVA a mi no me pueden decir que no me han bajado la pensión. Porque sí, lo han hecho de forma indirecta pero yo tengo que pagar muchas más cosas y sigo cobrando lo mismo. Siempre he defendido los impuestos como la mejor manera de redistribuir la riqueza pero Rajoy lo está haciendo al revés, quita a los que menos tienen para dárselo a los que más ganan. Y me sabe muy mal por todo el colectivo médico que trabaja en la seguridad social, los médicos, enfermeros, celadores, todos, porque se esfuerzan muchísimo con los pocos recursos que les están dejando". ■

Com t'afecten les retallades?

Juan Francisco Ligero
21 anys

"Estudio Dret a la Universitat Autònoma i enguany faré la darrera matrícula. Una matrícula que pujarà a 1620 euros aproximadament, uns 700 euros més respecte a la del curs 2011-12. Una despesa que la meua família no pot fer front íntegrament i, per primera vegada a casa, des de l'entrada a la universitat del meu germà, haurem de demanar necessàriament el pagament fraccionat ja que tampoc tinc dret a una beca del ministeri d'educació." ■

Manu Reyes
Estudiant
20 anys

Com en altres sectors de la educació pública la Formació Professional no podia quedar de banda en vers les retallades i la desigualtat. La implantació de taxes, que fins el moment no existien, o un curs de pagament alternatiu sense prova final per accedir al grau superior son algunes de les mesures injustes que la Generalitat ens imposa. Tot això i sumant un sistema nul de beques han deixat de banda a molts alumnes que no han pogut pagar aquestes despeses. ■

La victòria de François Hollande, una esperança per Europa

Esther Niubó

Secretària de Política Europea del PSC

La victòria de François Hollande i del Partit Socialista a les darreres eleccions presidencials i legislatives a França ha representat una veritable onada d'aire fresc per al conjunt de forces progressistes europees i per a la mateixa Unió Europea.

Els nostres companys francesos han demostrat que és possible plantejar una sortida de la crisi diferent de la que ens tenen acostumats al nostre país, amb retallades socials indiscriminades i socialment injustes que posen en risc el model de benestar i el propi sistema democràtic. En el poc temps que porten governant, els i les socialistes francesos han proposat mesures d'estímul al creixement i a la creació d'ocupació, sobre la base d'una reforma fiscal molt progressiva, al servei de les necessitats socials del país. Per exemple, han creat nous impostos per a les rendes més altes (nou tram de l'IRPF del 45%, i del 75% per a les rendes superiors a 1 milió d'euros l'any), han derogat la pujada de l'IVA

prevista pel govern de Nicolas Sarkozy, han proposat un pla molt ambiciós per a la reindustrialització del país, i han avançat l'edat de jubilació per a determinats col·lectius, a més de retallar en un 30% els salaris dels membres del nou govern.

D'altra banda, l'arribada d'Hollande al Consell Europeu ha suposat un cert reequilibri de la direcció política de la Unió Europea que, amb unes institucions i uns governs governats majoritàriament per partits de centre-dreta, en els últims temps ha fet de l'austeritat mal entesa la seva bandera. En canvi, Hollande ha aconseguit posar sobre la taula l'agenda del creixement i, ja en el darrer Consell Europeu, s'ha aprovat un pla per valor de 120.000 milions d'euros, que hagués estat impensable fa tan sols uns mesos.

Per tant, en un moment de crisi generalitzada com el que estem vivint, i davant l'ascens dels populismes al con-

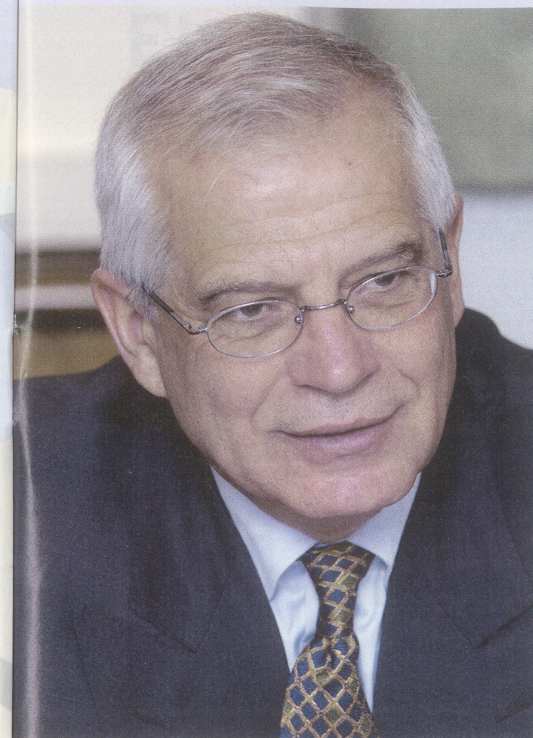
tinent, el socialisme francès ha sabut identificar les necessitats d'una ciutadania que sovint sent que l'Europa dels nostres dies dona l'esquena als seus problemes i, recolzat pel conjunt de socialistes europeus, ha proposat una alternativa creïble a aquesta Europa neoliberal, que hauria de tornar-la a connectar amb la seva gent i, especialment, amb aquella que se sent desprotegida i que pateix les incerteses pròpies de la globalització. ■

Govern d'Hollande: Una altra sortida de la crisi és possible.

- Propostes d'estímul al creixement
- Propostes de creació d'ocupació
- Nous impostos per a les rendes més altes
- L'IRPF del 45%, i del 75% per a les rendes superiors a 1 milió d'euros
- Pla de reindustrialització del país
- Retallada del 30% els salaris dels membres del nou govern.
- Avançament de l'edat de jubilació

Una alternativa progressista davant la crisi

Des de la crisi del dèficit a Grècia i sota la pressió dels mercats financers, les polítiques de forta contracció fiscal han agreujat el problema. L'austeritat ha portat a la recessió i les ràtios d'endeutament continuen creixent. L'augment de la desocupació, les tensions socials i la desconfiança entre els Estats del nord i del sud amenacen la supervivència de l'euro i el procés d'integració europea.

S'insisteix en la consideració del dèficit públic com un problema, sempre i en qualsevol circumstància. Però les causes de la crisi, excepte en el cas grec, són d'una altra naturalesa. A Grècia el dèficit va crear la crisi, però a Espanya la crisi va crear el dèficit.

El principal problema estructural de la zona euro prové de les diferents inflacions entre països, els endeutaments privats excessius i els desequilibris de les balances de pagaments. Sobre aquests temes i sobre l'harmonització fiscal poc s'ha fet.

Una alternativa progressista hauria de basar-se en els següents elements:

1. Una estratègia de creixement per a Europa que combati la recessió resultant de la crisi financera global i dels plans d'austeritat. Per a això es requereix un pla d'infraestructures supranacionals en transports, telecomunicacions i energia.
2. Els Estats amb excedents de la seva balança de pagament han d'estimular la seva demanda interna mitjançant els increments salarials i les inversions públiques. D'aquesta manera es contribuiria a reduir els dèficits comercials dels països del Sud i a corregir la divergència entre els costos laborals unitaris que s'han produït des de la introducció de l'euro. El reequilibri no pot aconseguir-se només a través de polítiques deflacionistes al sud. Els països del sud han d'augmentar la seva productivitat i reduir els seus costos salarials, però en termes econòmicament factibles i socialment acceptables. Els països excedentaris del nord han de contribuir al reequilibri acceptant increments salarials, augments de la seva demanda interna i un menor excedent comercial.
3. Introducció d'eurobons per finançar parcialment els dèficits públics i la creació d'una Agència Europea del Deute.
4. Coordinació de les polítiques socials i salarials a escala europea i l'harmonització de les normes fiscals per evitar el dumping social i fiscal.
5. Augment del Pressupost comunitari finançat amb veritables recursos propis de la Unió mitjançant la introducció d'una taxa sobre les transaccions financeres i un impost sobre les emissions de CO2.
6. Regulació dels mercats financers, amb garantia dels dipòsits i supervisió bancària a escala europea, i mecanismes de prevenció i resolució de crisis bancàries que conduïxin a una unió bancària.
7. Establiment d'un govern supranacional, democràticament escollit, amb competències en les polítiques pressupostàries i fiscals que donin estabilitat macroeconòmica a l'eurozona.

Tot això requereix majors transferències de sobirania que portin a una veritable unió política. Es tracta d'un ambiciós projecte. Però no sortirem de la crisi sense uns profunds canvis polítics i institucionals. Només una veritable unió política pot legitimar la interdependència que ja existeix entre els Estats membres del euro i la solidaritat que una unió monetària requereix. ■

Josep Borrell, presidente del Instituto Universitario Europeo

Constituit el Consell de la Igualtat del PSC

El consell vol esdevenir un òrgan de participació, reflexió i elaboració de propostes que té com a objectiu la introducció de la perspectiva de gènere en tots els programes i accions del PSC i el qual, per primera vegada, compta amb la participació d' homes, militants i simpatitzants que volen reivindicar una "nova masculinitat" que reflexioni sobre el paper que han de tenir els homes en un context en què les dones cada cop guanyen més terreny.

La Mesa del consell estarà formada per: la presidenta del Consell, Imma Moraleda, Secretària de Polítiques de les Dones del PSC, dues vicepresidències que recauen en la companya Àngels Peláez i el company Cristóbal Avilés, i dues secretaries, que ocuparan les companyes Carmen Fernández i Dolores González.

D'altra banda, s'han constituït 4 comissions permanents de treball sobre formació, representació institucional, noves masculinitats i paritat. Així com la de 3 grups de treball per desenvolupar projectes concrets, de caràcter temporal com accions a la xarxa, defensa dels drets de les dones i l'elaboració del full de ruta sobre les resolucions aprovades en el Congrés del Partit en matèria d'exploració sexual. ■

El PSC continua apostant per protegir el medi ambient

Coincidint amb el dia internacional del Medi Ambient, el PSC va realitzar el passat mes de juny unes jornades amb el títol: "Territori en crisi: del boom a la sostenibilitat". A la trobada hi va participar el Primer Secretari del PSC, Pere Navarro que va afirmar que els i les socialistes "volem convertir el medi ambient en una oportunitat, ja que és una oportunitat per a la creació de llocs de treball, és una política que ha de créixer i hi hem d'apostar a fons". I això ho haurem de fer "a través del diàleg constant amb la societat catalana i amb els moviments associatius".

Per finalitzar la seva intervenció, Navarro va instar a fer "polítiques globals en un món globalitzat, que la ciència ens digui quines són les millors energies alternatives. Amb la innovació i els processos productius, hem de fer propostes per poder canviar aquest model productiu".

Les jornades, organitzades per la secretaria de medi ambient del partit, van comptar també amb Núria Marín, secretària d'Àrea de Canvis Socials, Medi Ambient i Sostenibilitat del PSC; Jordina Freixanet, secretària de Medi Ambient i Sostenibilitat del PSC, i, a les diferents taules rodones, amb Oriol Nel·lo, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, Jordi Ortega, investigador de la Universitat de Goethe de Frankfurt i membre del Grup d'Investigació de Canvi i Sostenibilitat de la Universitat Carlos III de Madrid i Germà Bel, professor de la Universitat de Barcelona.

Les taules rodones van parlar sobre l'actual model territorial, el model energètic i el d'infraestructures reivindicats des dels valors de l'esquerra: d'igualtat d'oportunitats i de justícia social. ■

Els Ajuntaments: defensors de l'Estat del Benestar davant les retallades socials dels Governos de CiU i del PP

Manuel Bustos

Secretari de Política Municipal del PSC

Assistim amb gran preocupació a una ràpida pèrdua dels drets socials a mans dels Governos català i central d'Artur Mas i de Mariano Rajoy, respectivament. Davant la política de retallades en atenció a les persones, els Ajuntaments s'han convertit en els abanderats dels serveis públics. Les diferents iniciatives aprovades i endegades pel món local socialista defensen la sanitat, l'educació, l'ocupació i el finançament municipal. **Els Consistoris són la xarxa social per salvaguardar els drets de la ciutadania davant la privatització del sistema.**

No cal retrocedir gaire en el temps per trobar l'última retallada en matèria social. Entre impostos i copagaments d'uns i d'altres, la ciutadania pagarà fins a tres vegades els medicaments necessaris per a la seva salut. En el cas de la Generalitat amb la recaptació d'un euro per a cada recepta efectuada pel sistema sanitari públic català, i, en el cas del Govern espanyol, pagant més i més medicaments que fins ara. Són només alguns exemples que **els governs conservadors estan posant en risc la salut pública de la ciutadania, combinant retallades i copagaments.**

Pel que fa a l'educació, el Consell de Ministres aprovava el passat 20 d'abril un Reial Decret-Llei que suposa una retallada de 3.000 milions d'euros per curs escolar i l'increment d'un 20% de les ràtios d'alumnes per aula. Altres de les mesures aprovades són competències de les autonomies. Els Ajuntaments han rebutjat la invasió competencial i insten al Govern a sumar-se i a mantenir la qualitat de l'educació, i que reconsiderin la proposta d'augment de les taxes universitàries. En aquest àmbit educatiu destaca la defensa del municipalisme de les escoles bressol, reclamant el deute contret per la Generalitat amb el món local i que faci marxa enrere a la reducció de l'aportació per alumne/a, escenificada al Parlament a través del Grup Parlamentari Socialista, registrant una proposta de resolució amb més de 50.000 signatures. Darrerament també hem estat els ajuntaments socialistes els que hem instat el Govern del PP a ampliar l'ajut dels 400 euros als joves aturats i tornar a la cobertura que es donava abans de la darrera reforma del pla Prepara. La situació ja es prou difícil com per afegir reformes que penalitzen greument els joves que han perdut la feina i que han

hagut de tornar a casa dels pares perquè no poden fer front a les despeses d'un habitatge.

I en tot aquest moment de canvis i reformes, les finances dels ajuntaments continuen escanyades, per la manca de model de finançament i per l'incompliment dels compromisos de la Generalitat. Per això demanem a la Generalitat el mateix que demana a l'Estat: que si demana liquiditat al Govern Central la utilitzi per alleujar l'economia local; que si lluita per un pacte fiscal just per a Catalunya, lluiti també per un nou model de finançament local. Catalunya no serà pròspera si els seus municipis no ho són. Però l'atac més greu que hem rebut és, sens dubte, l'atac a la democràcia local. Traspasar les competències dels petits municipis a les diputacions i voler eliminar el 30% dels regidors i regidores és menystenir la tasca de totes aquestes persones que treballen pel seu poble o ciutat, moltes vegades de manera desinteressada. **La ciutadania veurà com els serveis es privatitzen i com els responsables polítics ja no són els seus veïns, sinó que es troben allunyats en un despatx a la capital de la província, sense haver de rendir comptes.** ■

Diàlegs pel pacte social

Antonio Balmón: "El PSC necessita recuperar complicitats amb la societat, i això només ho aconseguirem escoltant-la"

Les Federacions del PSC de tota Catalunya van realitzar una jornada simultànea sota el títol "Diàlegs pel pacte social".

Aquesta iniciativa va començar amb unes jornades al mes de març a la seu central del PSC que després és van desplaçar al territori. Així, les diferents federacions socialistes han organitzat taules de debat amb la societat civil amb la intenció de copsar, cara a cara, l'opinió dels ciutadans i ciutadanes sobre els reptes que ha d'afrontar Catalunya en els propers anys.

Un total de 25 taules de discussió moderades pels socialistes van acollir a més de 300 representants d'entitats, associacions sectorials i del món acadèmic al llarg a ciutats com Barcelona, Lleida, Tarragona, Girona, Badalona, Granollers, Tortosa, entre d'altres.

Segons el secretari d'acció política del PSC, Antonio Balmón, "el PSC necessi-

ta recuperar complicitats amb la societat, i això només ho aconseguirem escoltant els ciutadans". A més, el dirigent socialista ha considerat que "acostar la iniciativa a les federacions del PSC ens permet acostar-nos a les lògiques i

problemes de cada territori, i així conèixer de primera mà les dinàmiques locals". "Això és clau per poder dibuixar amb garanties una bona política de proximitat, que ha estat sempre un dels trets característics del PSC". ■

Eficiència o canvi de model? Els mitjans de comunicació públics i la crisi

Rosa Alarcón, responsable de la Sectorial de Mitjans del PSC

Som en temps difícils. Els nostres fills han passat d'una infància i una adolescència entre cotons a una joventut sense treball i amb un futur difícil i ple d'incerteses. És en aquest context en el que s'està posant en qüestió "la cosa pública". La dreta de CiU i el PP estan aprofitant per carregar-se el sistema públic amb l'argument que hem fet despeses per sobre de les nostres possibilitats. Però nosaltres, els socialistes sabem que és mentida, una cosa és l'austeritat i l'eficiència -i hem de reconèixer que no sempre hem estat prou eficients- i una altra desmantellar el sistema públic per no donar les mateixes oportunitats a tothom. Desmantellar el sistema públic per afeblir la democràcia i tornar a vells fantasmes.

En els mitjans de comunicació aquesta batalla entre la dreta de Convergència i el PP i l'esquerra dels socialistes s'està produint de forma contundent. Especialment en els mitjans de comunicació locals. Els més de 30 anys d'ajuntaments democràtics han afavorit la creació d'un model de comunicació local fet per professionals qualificats que ha donat veu als nostres veïns i veïnes. Ha generat orgull de ciutat en un context global de pèrdua d'identitat. Hem de ser més eficients i més eficaços, però no hem de renunciar a tenir mitjans de comunicació local. Seria un afebliment de la qualitat democràtica. En un context de crisi com l'actual, les teles, els diaris o les ràdios de les nostres ciutats són l'altaveu de la ciu-

tadania, són els difusors de la tasca compromesa amb els nostres pobles i ciutats de les entitats. La comunicació pública ha contribuït als pobles i ciutats de Catalunya a construir societats democràtiques i participatives, a través d'uns mitjans de comunicació de proximitat que, des dels primers anys dels ajuntaments democràtics, han estat una eina essencial per garantir el dret a la informació i la comunicació de la ciutadania. La defensa de la comunicació local és també la defensa dels llocs de treball dels professionals i també del món associatiu compromès amb la tasca informativa i dinamitzadora que fan els mitjans, com a element de dinamitzador del teixit social. ■

La JSC celebra la seva tradicional Escola de Formació, debat i reflexió Guillermo Vidaña

A la trobada, que va tenir lloc a Porqueres, Girona, hi va participar el Primer Secretari del PSC, Pere Navarro.

Més de 200 persones han participat en aquesta trobada en la que s'ha parlat entre d'altres temes, de la situació actual amb les polítiques conservadores de la dreta i de les polítiques europees. A la Cloenda la JSC va comptar amb la intervenció del Primer Secretari del PSC, Pere Navarro que va afirmar que els governs "atacant els treballadors públics, estan atacant el sistema públic, i fan unes polítiques que estan fent més precàries les classes mitjanes i negant les oportunitats als joves". "Hi ha un dèficit fiscal, és evident, però hi ha un dèficit social. Volem el pacte fiscal, però per a fer què? Per treure impostos a les elits o per a donar serveis als que ho necessiten? Els diners que aconseguim han de servir per al pacte social. Treballarem per a un gran acord que garanteixi la solidaritat i un gran pacte social que doni serveis a totes aquestes persones". Segons Pere Navarro, "vivim en el discurs del fatalisme, ens diuen que

no hi ha un altre camí que les retallades i l'austeritat. Retallen l'educació, a l'accés a la universitat i a la FP. Estan produint un tall des del punt de vista de les oportunitats i de l'esperança, es-

tan tallant el progrés d'una generació de gent jove". "No és veritat que la única manera de sortir de la crisi sigui la que ens diuen els tecnòcrates i la dreta catalana i espanyola," va concloure. ■

Acte de cloenda del curs acadèmic de l'Escola Xavier Soto

160 persones van assistir al lliurament de DIPLOMES en la seva XI edició, a la Sala Ernest Lluch del PSC, el passat 6 de juliol. Un acte que va comptar amb el Director de L'Escola, Xavier

Marín; el Secretari de Formació, Esteve Terrades; el Secretari d'Organització, Dani Fernández i el Primer Secretari del PSC, Pere Navarro.

Amb aquest acte, l'Escola dóna per finalitzat aquest curs acadèmic, tot començant ja a treballar en els continguts

que conformaran el curs 2012-13. Una nova oferta formativa que inclourà com a novetat més destacada un Campus Virtual per seguir cursos On-line. L'Escola es posa, així, al dia de les noves tecnologies oferint eines 2.0 al nivell de les dife-

rents universitats catalanes.

A més, l'escola reestructura les àrees formatives en 2 grans blocs: Competències Polítiques i Competències Instrumentals. També s'han dissenyat cursos específics per a primers secretaris/es, secretaris/es d'Organització, i membres d'executives. ■

Estrenem el curs acadèmic amb la convocatòria de la XI promoció del Curs de Formació per a Nous Formadors de l'Escola, que es realitzarà els dies 17,19,21,26 i 28 de Setembre, de 18 a 20 h.

La matrícula ja està oberta, igual que ho està per a la Diplomatura d'Habilitats Directives, a la UAB, que s'impartirà tots els dilluns a partir d'Octubre i el Màster de Lideratge Polític, a la UAB, que s'impartirà tots els divendres, a partir d'octubre.

CERCANT "EL DORADO"

EN RAJOY NO ENS FA CAS? O QUE PLEGUI I DONCS... INDEPENDÈNCIA! EL RAJOY I JO...

PRESIDENT DE L'ESTAT...!

Al... Al...

TOTOTOTOT

MIRA... ALGÚ S'HA DEIXAT AIXÒ...

I EM FEIA ROMIAR COSES...

JA ES L'HORA DE LA REUNIÓ ...

EI, PERE... OBRES LA FINESTRA?

QUÈ?

EL MAS!

MIRA... AQUEST I JO, ANEM A RESOLDRE-HO TOT...!!

HOLA... MUY BUENAS...

RAJOY I JO ARA PODEM VOLAR!

SI, AL PRECIO DEL TRANSPORTE PÚBLICO, PODEMOS COMPRARNOS AL-POMBRAS VOLADORAS.

VOY A MIS LIOS EUROPEOS A PEDIR RESCATAME!!!

O APRETAME MAS FUERTEEEE!!!!

UN MUNDO IDEAAAAL

SÓN UNA CALAMITAT

POTSER TROBIN UNA LLÀNTIA D'ALADI

CAL TREBALLAR NO MÀGIA

I MÉS RESPECTE ALS AJUNTAMENTS

I MÉS RESPECTE A CATALUNYA!

MANEL